

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXIX (23)
No. (Štev.) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
4. junija 1970

Kaj proslavljajo?

Petindvajset let je dovolj dolgo časovno obdobje, da dogodki, ki so se pred tolíkimi časi odigrali, dobijo svojo pravo osvetlitev; luč, ki premnogim, morda nekoč omahujočim, poda dokončen odgovor na vprašanje pravičnosti določenega stališča.

Režim doma obhaja petindvajsetletnico oblasti. Velike so te proslave; blesk in sijaj skušajo vpletati vanje. Revije prinašajo zgodovinske razprave. Dnevno časopisje poroča o dogodkih izpred 25 let, o manifestih in slavnostih, kjer se podeljujejo časti in medalje, naslovi in pokloni. Organizirajo se množični nastopi, ustvarja se praznično vzdušje, staro in mlado, „rodovi z roko v roki“ naj bi v hvaležnem navdušenju zaživel obletnico slavnostnih dni. A vse se izgublja v praznih frazah, ki kot plašč pokrivajo dejansko malodušje celotnega položaja.

Komunistična oblast v Sloveniji namreč praznuje zapovrstne obletnice svojih vsakdanjih porazov. Vrsta teh se je začela, ko je pred 25 leti prijahal v zmago slavju na hrbtu Rdeče armade. Saj so tudi pozdravi v tedanjih slavnostih veljali naprej sovjetskim „gostom“ in jugoslovanski armadi, nato šele, kot zardelega obraza, „svojim sinovom — partizanom“. V prijanosti rmago so sledili množični pokloni: vrnjeni domobranci in številni protikomunisti ki so ostali doma. Ječe, nasilja, prisilna dela, taborišča...

A to je bil šele začetek. Po orgijah krvi in maščevanja, so morali pričeti z „delom za boljše bodočnost“. Življenje je šlo svoj tek, in z njim razočaranja in brezdušnost. Petletke in plani so klavirno končali v zaprašenih predalih. Notranji pretresi in čistke so partijo in njene oblastnike izkorpale. Od prvotnega zagona je ostala le še trmasta volja, obdržati se na oblasti.

Na socialnem polju, večnem adutu vseh komunističnih gibanj na svetu, je polom sledil polomu. Režim, ekonomsko shiran kljub ogromni zunanji pomoči, ni mogel vzdržati prvotnih uvedb. Položaj upokojencev, družin, delavcev je bil vedno obupnejši. Pojavile so se prve stavke. Brezposelnost, ki so jo toliko časa skušali prikrivati, so končno vsaj delno odpravili z izvažanjem delovne sile: nova rana se je odprla v narodovem telesu, in skoznjo neprenehoma teče kri. V številu kot še nikdar slovenski človek odhaja v tujino.

Gospodarska reforma in sistem samoupravljanja, novo poglavje, ki je budilo up na zboljšanja, je bil ponoven dokaz, da brez svobode ni mogoče razviti družbenega življenja naroda na njegovih raznih področjih. Sistem, ki je v vseh poslednjih odločbah vezan na partijo, mora nujno nositi tudi posledice partijskih polomov.

A najhujši poraz sta partija in režim (ki sta eno in isto), doživeli med ljudstvom samim. Po petindvajsetih letih morajo komunisti priznati, da danes manj kot kadarkoli, ne predstavljajo volje ne upov naroda. Nasprotno. V teh letih je narod zaradi režima toliko trpel na svoji življenjski sili, kot še nikoli. Materializem, nujna posledica marksistične diktature, je prizadel slovenstvu tako ogromno škodo, da je tudi dolga leta svobode, ki mu bo nekoč zasijala, ne bodo mogla popolnoma izbrisati: Zmaterializacija se opazi na vseh področjih. Najhujšaja je pač pri ženah, ki se brezvestno vdajajo beli kugi, in pri mladini, ki naj bi bila bodočnost naroda.

V takem položaju domači oblastniki praznujejo petindvajset let „zmage“. Nasmejanih obrazov, pokriti s medaljami „zaslug“ stojijo pred ruševinami svojega raja. Ob tej uri, mnogi od njih, tudi od vodilnih, sami dvomijo v pravilnost svojega dela. In gotovo se marsikomu, čeprav nosi zasluge „narodnosvobodilnega boja“, poraja ob spominu na žrtve vprašanje: Ali se je splačalo?

Odgovor ni težak. Le za resnične vrednote človeštva, svobodo in pravico, le za naše narodne vrednote, slovenstvo in krščanstvo, je vredno polagati žrtve na oltar domovine. Vrednote, ki bodo tudi končno zmagale. A so danes, po 25 letih, še vedno teptane v naši domovini.

KOMUNISTIČNE IZGUBE V KAMBODŽI

TUDI TAJLANDIJA POMAGA ZAVEZNIKOM

Vojaške operacije v Kambodži proti komunistom se nadaljujejo v nezmanjšanem obsegu. Sovnoameriški in južnovietnamski odelki so skupno s kamboškimi četami zadali komunistom na več bojiščih resne izgube ter je bilo v prvem mesecu boja proti komunistom v Kambodži pobitih nad 10.000 gverilcev. Količine vojaškega materiala, ki so jih zavezniške čete zajele v istem času, presega količine vojnega materiala, ki je bila zajeta v operacijah v Juž. Vietnamu v zadnjih dveh letih.

Vojaške operacije proti komunistom v Kambodži so se te dni razširile tudi iz bližnje Tajlandije. Kamboška vlada je zaprosila Tajlandijo, naj ji pošlje orožja in drugega materiala za boj proti komunističnim gverilcem, kar je vlada v Bangkoku takoj izvršila. Pozneje je kamboška vlada zaprosila tudi za direktno vojaško pomoč iz Tajlandije in je sedaj bangkoška vlada objavila, da bo poslala v Kambodžo tudi svoje vojaštvo, v prvi vrsti tajlandske prostovolce.

Kitajska in Severna Koreja sta prekiniili diplomatske stike s Kambodžo. To sta bili prvi državi, ki sta priznali „vlado“ pobeglega kamboškega princa Sihanouka, ki je dobil politični azil na Kitajskem.

Peking je ukazal kamboški diplomatski delegaciji, da zapusti Kitajsko v 48 urah, toda kamboška vlada je zadrževala kitajske diplomate v Phnom Penhu, dokler ni bila sigurna, da so kamboški diplomati srečno zapustili Kitajsko. Enako je postopala s severnokorejsko diplomatsko delegacijo.

Med Kambodžo in Južnim Vietnamom je bila sklenjena pogodba, po kateri bodo južnovietnamski vojaški odelki ostali v Kambodži tudi še po odhodu severnoameriške vojske, „vse do tlej, dokler se bo treba boriti proti komunistom.“

Moskva se je takoj vmešala v to pogodbo in je sporočila kamboški vladi, „da je izvedela, da si namerava Južni Vietnam prilastiti dele kamboške države“ in da „bo državljanska vojna v Kambodži dolgo trajala, če ne bo kamboška vlada izgnala južnovietnamskih in ameriških čet s svojega ozemlja.“ Moskva tudi opozarja kamboško vlado, da „ne sme z Washingtonom in Saigonom sklopiti nobenih vojaških pogodb.“ Opozovalci ugotavljajo, da se tako direktno Moskva že dolgo ni vmešala v notranje razmere kake države, kakor je sedaj sterila s Kambodžo.

NATO razpravlja o evropski varnosti

Redukcija vojaštva ne sme spremeniti ravnotežja

V Rimu se je minuli teden zaključila dvodnevna konferenca ministrskega sveta članic NATO. Razpravljali so o razmerah v organizaciji sami, dalje o odnosih NATO do ZSSR in njenega bloka ter o razvoju dogodkov na Bliznjem Vzhodu in v jugovzhodni Aziji.

Konferenca se je udeležilo vseh 15 članic NATO, vključno Francija, ki pa ni podpisala tisti del zaključne izjave, ki govori o predlogih za redukcijo vojaških sil NATO in v sovjetskem bloku. Francija se od leta 1966, kakor je znano, ne udeležuje več vojaških aktivnosti NATO, temveč je ostala članica samo v političnem pogledu.

Na zasedanju so sklenili, da bodo izvedli „multilateralne stike“ s sovjeti in drugimi državami vzhodnega bloka. S temi stiki nameravajo ugotoviti, kdaj bi bilo možno sklicati „konferenco ali vrsto konferenc“, na katerih bi razpravljali o evropski varnosti in sodelovanju. Italijanski zun. minister Aldo Moro bo razposlal vabila v imenu vseh članic NATO „vsem zainteresiranim državam, vključno nevtralnimi in nevtrščeni“, pravi poročilo.

V zvezi z redukcijo vojaških sil v

Evropi na obeh straneh železne zavo-

se, so ministri NATO ugotovili, da:

1) morajo medsebojne redukcije vojaških sil odgovarjati varnostnim interesom organizacije in ne smejo spremeniti ravnotežja v škodo nobeni državi;

2) se morajo redukcije sil nanašati tako na domače kakor na tuje vojaške enote, ki se morda nahajajo na tujem državnem ozemlju;

3) se morajo redukcije vojaških sil izvrševati postopoma in pod strogo medsebojno kontrolo;

4) vsled položaja v vzhodnem delu Sredozemlja zaskrbljenost med članicami vedno bolj narašča;

5) so članice vsak trenutek pripravljene začeti razpravljati o konkretnih predlogih za evropsko varnost in

6) mora biti trajni mir zagotovljen na temelju spoštovanja enakosti in suverenosti vseh držav, s čemer so zavržli doktrino Brežnjeva o omejeni suverenosti komunističnih držav.

Sovjetska Pravda je označila zgornje predloge za „zastarelo ponavljanje zarrašenih predlogov, s katerimi skuša NATO ovirati iniciativo komunističnih držav za trajni mir v Evropi.“

I Z T E D N A V T E D E N

Fidel Castro ni našel izgovora, zakaj Kuba letos ni dosegla 10 milijonov ton produkcije sladkornega trsa, ki jo je bil napovedal lansko leto. Iz propagandnih razlogov je na državne stroške dal pripeljati na otok tudi več skupin ameriških študentov obeh spolov, da so pomagali pri žetvi. Odpravil je Božič lanskega decembra in praznovanje Novega leta, „da ne bi produkcija zaostala“. Toda produkcija ni mogel dvigniti nad 8 milijonov ton.

Perú je minulo nedeljo težko prizadel hud potres, pri katerem je izgubilo življenje nad 5000 ljudi, na tisoče je bilo ranjenih, brez strehe pa je ostalo nad 50.000 oseb. Potresni sunki so trajali le nekaj minut, toda so na Richertjevi lestvici dosegli jakost 7,7. Z vseh strani sveta so organizirali hitro pomoč težko prizadetemu prebivalstvu.

Na Ceylonu je na nedeljskih volitvah zmagala levičarska koalicija, ki jo vodi dosedanja predsednica Bandaranaike, katera je v svojo vlado sprejela tudi komuniste. Komunistom je Bandaranaike dala ministrstva za gradbo, za industrijo in za promet. Bandaranaike, ki hoče „Ceylon potisniti na levo med nevtrščeni državi“, je zase obdržala poleg predsedstva vlade še ministrstva za zunanje zadeve, obrambo in socialno skrbstvo.

Aleksander Dubček, ki je iz Ankare priletel v Prago obiskat svojo 80-letno bolno mater, je postal takoj po svojem prihodu iz Turčije središče novih napadov v partijskem časopisju. Med najtežjimi očitki, ki mu jih nameravajo, so „dvoletnost, neiskrenost, ozkosrčnost, neodgovornost in desničarski oportunizem.“

Juan de Avila je bil minulo nedeljo v Vatikanu proglašen za svetnika. Novi svetnik katoliške Cerkve je bil sin spreobrnjenega španskega juda. Rodil se je leta 1499. Papež Pavel VI. ga je postavil za duhovni vtor današnjim duhovnikom ki „še trpijo krizo svoje osebnosti.“

Rafael Caldera je v torek priletel v Washington na tridnevni uradni obisk. Nixon ga je sprejel z vsemi častmi ter jer imel Caldera na programu govor v ameriškem kongresu. Z Nixonom se je razgovarjal o povečanem izvozu venezuelskega petroleja v ZDA in o drugih trgovskih problemih latinske Amerike. Caldera je ob tej priliki sprejel za Venezuelo tudi posojilo Medameriške banke v višini 50 milijonov dolarjev.

Nasser je prvič uradno izjavil, da bodo sovjeti podpirali z orožjem arabske gverilske skupine, ki se borijo iz arabskih področij proti Izraelu.

Agresión de ideología foránea

Ante el secuestro del general Aramburu, el gobierno de la Nación hizo público un comunicado, en el cual expresa, entre otros, los siguientes conceptos:

“La perversión de los autores de este hecho, al pretender el sacrificio de una vida, mortificando los nobles sentimientos de un pueblo, revelan el trasfondo político de una agresión perpetrada por una ideología foránea y extremista.

Calculadamente, este hecho busca hacer enemigos entre los propios argentinos y explotar en beneficio de la disociación, la confusión y el caos resultantes.

El plan continental descubierto y dado a conocer oportunamente, y hechos similares, ocurridos en otras partes del mundo, ponen de manifiesto que estos procedimientos son extraños al accionar de los agrupamientos políticos del país y, por lo tanto, responden a intereses ajenos a nuestra forma de vida.”

En esta hora crucial, todos los argentinos, y todos los que habitamos esta patria, debemos uniros por encima de todas las diferencias circunstanciales, para hacere frente al enemigo oculto, y para, luego seguir bregando por la grandeza del país.

Napad tuje ideologije

Spričo ugrabitve generala Aramburuja je generalna vlada objavila razglasilo, v katerem med drugim izraža sledeče misli:

„Pokvarjenost avtorjev tega dogodka, ko nameravajo žrtvovati njegovo življenje in s tem mrtvičijo plemenita čutenja naroda, razkriva politično ozadje agresije, ki jo je izvedla tuja in ekstremistična ideologija.

Preračunljivo skuša ta dogodek osloviti med seboj Argentine same in izrabiti v prid razkroju nejasnosti in kaos, ki bi sledili.

Celinski načrt, ki je bil ob času odkrit in objavljen, kakor tudi slični dogodki po drugih krajih sveta, kažejo, da so taka dela tuja akcijam domačih političnih grupacij in zato služijo le interesom, ki ne sovpadajo z našim načinom življenja.“

V tem cdločilnem trenutku se moramo vsi Argentinci in vsi, ki živimo v tej domovini, združiti preko slučajnostnih razlik, da se postavimo v bran proti skritemu sovražniku in, potem, nadaljujemo delo na veličino dežele.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

GENERAL ARAMBURU UGRABLJEN

Prejšnji petek, 29. maja, ko se še niso polegli odmevi kordobskega razgrajanja, in so nekateri pričakovali, da se bodo poulični izgredi še nadaljevali, je nov, popolnoma nepričakovan dogodek spremenil tek dogodkov. Tadan so namreč neznanec na njegovem domu v sredini mesta ugrabili upokojenega generala Aramburuja, bivšega predsednika in enega izmed vodij osvobodilne revolucije leta 1955.

General Aramburu je v argentinskem življenju važna osebnost. Moral bi pravzaprav on voditi osvobodilno revolucijo proti tedanjemu predsedniku gen. Peronu leta 1955, pa je predlog pomešlal. Vodstvo je tedaj prevzel gen. Lonardi, ter vstaio tudi izpeljal, ter bil zaem še predsednik države. Kmalu pa je Lonardi odstopil in je mesto predsednika zavezal gen. Aramburu. Tudi po vladi predsednika Frondiziia in njegovega (začasnega) naslednika Guida je gen. Aramburu. že upokojen. kandidiral za predsednika države. Ni uspel, a s svojo politično stranko je zavezal več poslaniških mest in jih delno ohranil vse do leta 1966, ko je prišla na oblast redanja vlada, ki je razpustila vse politične stranke.

V zadnjem času je gen. Aramburu znova vstopil v javno življenje in mnogo se je govorilo, da bi ob bodočih volitvah, po obdobju Argentinske revolucije znova kandidiral za predsedniško mesto.

Ugrabitev bivšega predsednika je bila kaj enostavno izvedena. Ob 9 dopoldan se je bel avto Peugeot ustavil v garaži blizu hiše, kjer stanuje. Iz njega sta izstopila dva mlajša človeka v oficerjskih uniformah. Že v stanovanju gen. Aramburuja sta se predstavila kot oficirja, ki jima je naloga skrbeti za generalovo varnost. Medtem ko je Aramburujeva žena, ki jima je odprla vrata, edšla po nakupovanju, sta onadva čakala, da ju general sprejme. Kmalu nato, preden se je žena vrnila, so vsi trije odšli iz stanovanja in se z avtom odpeljali neznano kam...

Do srede, 3. junija, ko je bilo napisano to poročilo, ves ogromni varnostni aparat, ki ga je vlada spustila na sled ugrabiteljem, ni mogel odkriti izginulega generala. V javnost je sicer prišlo več pism raznih prevratnih skupin, ki so si pripisovale izvedbo te akcije. Končno je v ponedeljek 1. v prvih jutranjih urah skupina „Comando Juan José Valle“ izdala štiri sporočila. V 2. se proglašajo odgovorno za ugrabitev in na podlagi raznih podatkov dokazuje verodostojnost te trditve. V tret-

jem navaja, da, ker je general priznal odgovornost za razna dejanja, za katera ga sodi „Revolucionarno sodišče“ (med temi podpis dekreta usmrčitev 27 civilistov in 8 vojakov, med katerimi je bil tudi gen. Valle, po katerem nosi skupina ime), ga je to „sodišče“ obsodilo na smrt. Pokopan, da bo krščansko, njegovo telo pa bo vrnjeno družini šele takrat, ko bo vrnjeno „narodu telo naše tovarišice Evite“.

Zadnji, četrti komunike, pa je bil izdan v torek, 2. proti večeru. V njem je le kratka objava, ki se takole glasi: „Vodstvo montoneros sporoča, da je bil ob 7 zjutraj ustreljen Pedro Eugenio Aramburu. Naj se Bog naš Gospod usmili njegove duše.“

Takoj v ponedeljek se je v popoldanskih urah sestala vlada z Varnostnim svetom na rosvet. V torek ob 1. uri zjutraj je izdala razglasilo, kjer pripisuje ugrabitev „tujim ekstremističnim skupinam“ in poziva narod na edinost. Tudi v torek v popoldanskih urah, je kardinal Caggiano pozval ugrabitelje na mirno rešitev ter se ponudil kot posredovalec.

Mnogi opazovalci pa menijo, da je ugrabitev stvar komunistov, da bi tako povzročili državljansko vojno, kjer bi potem oni v kalnem ribarili.

V veljavi smrtna kazen

V torek zvečer je vlada izdala zakon, po katerem je stopila v veljavo smrtna kazen. „Na smrt bo obsojen vsak ki bi ugrabljeno osebo usmrtil ali jo hudo poškodoval, kdor bi napadel vojaška oporišča ali oporišča drugih varnostnih organov, in kdor bi se za ta dejanja posluževal vojaških uniform in činov.“

Novica je zelo razburila duhove in večina ljudstva v tem trenutku podpira vlado glede ostrega nastopanja proti raznim prevratnikom.

Ob polnoči med torkom in sredo, je imel predsednik države general Onganía kratek nagovor na narod. V njem je ponovno najostreje obsodil ugrabitev in slične dogodke, ter zatrdil, da je to delo „ideološkega ekstremizma, ki udarja na vse meje Amerike in sveta.“ Ponovno je pozval narod k edinosti.

V sredo je še vsa država živela v napetem ozračju, ki bo verjetno trajalo, dokler se stvari ne bodo popolnoma razčistile.

Dogodek je izzval pozornost tudi po drugih državah Amerike in sveta, ter je bila obsodba tega in podobnih prevratnih metod soglasna.

Novice iz Slovenije

KRANJ — Ker bodo letos uredili trg pred cerkvijo in gledališčem, urbanisti menijo, da bi bil sedaj čas predstaviti Prešernov spomenik, ki stoji pred gledališčem, na kako primernejše mesto. Kot najbolj primeren kraj smatrajo nekateri Labore ali vrh Gaščejskega klanca ob vhodu v Kranj z ljubljanske strani. Pri tem omenjajo kot pomembno vrednost tega prostora ozadje, v katerem je lepo videti stari del Kranja, za njim pa venec Savinjskih Alp. Drugi so mnenja, da bi bilo treba urediti poseben park ter tam postaviti spomenik, spet drugi pa pravijo, da mora spomenik ostati v centru Kranja.

LJUBLJANA — Ne prenese streljanja. Brigada počitniške zveze je dva dni hodila po Krimu in okoliških hribih in pot seveda povezala z usposabljanjem v predvojaški vzgoji. Za zaključek so hoteli člani brigade počastiti slavnost v Prešerju s strelji s slepimi patroni. Pa je takoj interveniral Franc Leskošek-Luka. Med drugim je dejal, da streljanja sploh ne pomenja in da ga tudi nikoli ni. Franc Leskošek je bil prvi komandant slovenskih partizanov. Delo je že prejelo čez nekaj dni več vprašanj, kako tolmačiti to Lukovo izjavo...

BRNIK — Predstavnik Turistične zveze Janko Potočnik je izjavil, da lahko pričakujejo letos v Jugoslaviji poldrug milijon turistov iz Zahodne Nemčije. Od tega jih bo nad 100.000 priletelo z letali, k čemur znatno prispevajo nove letalske linije. Potočnik je prišel na Brnik s skupino zahodnonemških novinarjev, ki so ostali v Sloveniji teden dni.

MARIBOR — Uprava za izmero in kataster zemljišč pri mariborski občini je že pred dvema letoma začela izdelovati novo gospodarsko karto. 56.000 hektarjev bo izdelanih v merilu 1:5.000, 26.000 hektarjev območja, ki ni gosto naseljeno, pa v merilu 1:10.000. Na mestnem območju bo karta prikazovala stanje komunalnih naprav, telefonskih in električnih vodov, plinovodov in vodovodov, stanje cest, industrijske naprave, pomembne zgradbe in zelene površine ter spomenike. Poleg tega pa izdelujejo tudi novi kataster.

LJUBLJANA — Upravni odbor cestnega sklada je preučeval predlog o sanaciji cest I. in II. reda v Sloveniji. Ker je rezerva cestnega sklada zelo majhna, potrebe za popravila, ki so nastala po odjugu, pa zelo velike, so niso mogli zediniti, kje naj začne. V glavnem je šlo, ali naj popravijo ceste Maribor—Ptuj—Ormož ali klanec pri Slovenski Bistrici. Predstavnik mariborske cestne službe so ugotavljali, da bo cesta iz Ljubljane v Maribor ne-prenevna že v jeseni, če je prej ne popravijo. Po izjavah inž. Blenkua bi bilo potrebnih kar 460 milijonov dinarjev za popravilo vseh cest v Sloveniji. Najbolj so poškodovane ceste v območ-

jih cestnih podjetij Nova Gorica, Kranj, Celje in Maribor.

MUTA — Podjetje Geotehne iz Zagreba je končalo z betoniranjem šestih opornih stebrov v strugi Drave in pripravilo ogrodje za novi most.

BLAD — Dva laboda, ki so ju 1968 prinesli iz švicarskega Davosa za darilo Turističnemu društvu na Bledu, sta ju sredi zime popihala. Pred dnevi pa so ju izsledili v Ljutomeru in ju spet pripeljali na Bled. Pa nista bila to prva laboda, ki ju je zamaklo drugam. Leta 1900 jih je bila kar cela jata, a neke pomladi so vsi izginili čez Karavanke. Ker je bilo jezero prazno, je hotelirka Waltrinjeva kupila dva laboda, ki pa sta končala na blejskih cestah, ko sta iskala hrane; pobili so ju vojaki. Po prvi vojni leta 1927 je hotelir črne kupil dva laboda, Milana in Mileno, ki sta se kar dobro počutila na vodi pred hotelom Petran. Lastnik Blejskega jezera hotelir Kenda pa je — najbrž zaradi konkurence — tožil Črneča zaradi motenja posesti, češ da laboda končujeta ribe in ilre. Črne je tožbo izgubil. A ni popustil. Kraljeva družina je ravno preživljala počitnice na Bledu. Vzel je laboda pod roko, šel na dvor, in ju podelil prestolonasledniku Petra. Laboda so na dvoru lepo sprejeli in ju spustili na jezero. Kenda pa naj toži, če hoče. In tako sta laboda ostala na Bledu in čez nekaj let jih je bilo spet leva jata; nekatere so potem podelili ljubljanskemu ribniku v Tivoliu, roslili so jih tudi v zagrebški Maksimir in na Skadersko jezero. Prišla je druga svetovna vojna in labodi niso več dobivali pozimi hrane. Nekateri so se dvignili in jo mehčili čez Karavanke, nekaj pa jih je postalo žrtev vojakov.

Umrli so: V Ljubljani: Dr. Franc Bradač, univ. prof. v pok.; dr. Sergej Schaur; Antonija Mikek; Ivana Masle, 30; Marija Florentini r. Polak; Jože Penko; Valentin Jenko, žel. v p.; Teodorija Štruk; Janez Lavš; Ana Petelin r. Trentelli; Mica Snuderl; Anton Suhadolnik, kor. borec; Albina Porenta r. Velkavrh; Mihael Šere, 83; Karla Čuk; Leopold Zabukovec; Marija Lehner r. Berlan, 92.

Maribor — Anton Soppinger; Karel Semič, 75; Stanislav Plavčak; Martin Ačko, 80; Marija Kos, 77; Ferdinand Koren; Frančiška Lenič, 84; Robert Meglič; Jožefa Breznik.

Janez Pajer, Jesenice; Ana Panjan, r. Movrin, Sodevec; Jernej Vrtačnik, Rupa pri Kranju; Frančiška Kosec r. Tabernik, Smartno ob Savi; Alojzija Udovič, Piran; Ivana Košček r. Pečnik, Žužemberk; Erna Trobina, učit., Polje ob Sotli; Ana Ravlič r. Drobnič, Ribnica; Franc Marolt, davčni inšp. v p. Trebnje; Antonija Smolej r. Bizjak, Jesenice; Marija Krmelj r. Kalan, 91; Leopold Kolman, krojač, Bled; Marija Grošelj r. Arh, Hraše; Stanislav Jager, Bizovik; Matevž Tratnik, bivši prevoznik, 80, Stražišče pri Kranju.

KAREL MAUSER:

Odlomek iz "Ljudje pod bičem"

Nenadoma jo je z obema rokama zgrabila za ramena.

„Silva, ali more na smrt obsojeni prekleto ljudi?“

„Čisto mrzle roke imaš, Nataša. Pustiva vendar to in govoriiva o čem drugem. In jutri pojdeva skupaj na sprehod. Tako lepi pomladni dnevi so se pričeli. Manjka ti razvedrila, Razpet te morda pušča preveč samo.“

„Da, pušča me preveč samo. On se ničesar ne boji, njemu je preteklost odrezan mrtev del življenja. Veš, prijel si ga ponoči in pripeljal v gozd. Imel je ozko, podolgovato glavo in očala z debelimi stekli. Bilo je videti, kakor da ima za njimi dvojne oči.“

„O kom vendar govoriš? Prosim te, Nataša, pusti to.“

„Nekomu moram vendar povedati, ne morem vsega nositi sama. Zupnik je bil v Hinjah in podpiral bele, zlasti Rekarja v Zvirčah. Obsedili so ga na smrt. Sami so ga obsedili in ga do svita stražili v kolibi. Nobene besede ni rekel, ko so ga ob svitu gnali navkreber. Boris mu je potisnil v roke lopato. Snel je suknič in estalo mu je samo tisto belo pod vratom. Čisto mirno je kopal, prostor je bil malo v bregu pod dvema brezama. Samo včasih je dvignil glavo in pogledal skozi tista debela očala in vselej se mi je zdelo, da gleda samo mene, ki sem stala za

nizkim gabrom. Ko je bil do pasu globoko, se je Borisu zdelo dovolj. Vzel je lopato in jo zagnal stran. Molil bom, je rekel na smrt obsojeni, in Bog bo terjal mojo kri iz vaših rok. Stal je sredi plitvega groba in roke je imel sklenjene. Imel je dolge, kmečke roke in njegova podolgovata glava se je skoraj dotikala nizko sklonjenih vej, brezovih vej. Takoj nato ga je Boris oškropil z brzostrelko in jaz sem zaprla oči. Ko som jih trenutek za tem spet odprla, je še vedno stal in njegove dvojne oči so boljšeale vame. Premikal je usta s krvavo peno in ko je pričel padati, sem v strašni grozi stekla in bežala skozi robidje navzdol. Tekla som in... in...“

Besede so se pretrgale in Natašine roke so oplazile okoli sebe. Silva je v prvem hipu otrnila in šele potem, ko je Natašino telo pričelo drseti z zofe, se je znešla. Rinila je pokonci, z muko spravila otepaioče se telo nazaj in z vse močjo držala roke, ki so hotelo biti okoli sebe. Strašen krč je krivil lepo telo, da se je zvijalo kakor preseljena kača. Vedela je samo eno: trdo in nemiljenito mora držati roke, dokler krč ne popusti.

Čez čas se je telo zleknilo in mlahavo obležalo na zofi. Čez ustnice je pritokla slina in meglene oči so obstale na Silvi. Videla je, da se je zavedla.

NAŠE JUNIJSKE PROSLAVE

Za naš praznik!

Te dni obhajamo praznik naših junakov. Spominjamo se onih dogodkov izpred četr stoletja, ko so padali, na oltar domovine žrtvovani, naši najboljši fantje in močje. Bili so oni cvet naroda, ki je znal v tistem zgodovinskem času za pravo pot, ki je poznal svoj cilj, ki je imel svoje vzore — Boga, narod, domovino!

„Naša borba zato je sveta, dokler grada ni oteta,“ je pel domobranski vojak, ko je odhajal v boj zoper sovražnika, hujšega od Turka, hujšega od Huna; ta rdeči sovrag ni gledal na sredstva za doseg zmagne nad ubogim, trpečim, slovenskim narodom. Požigal je vasi in cerkve, moral nedolžne ljudi, da, celo otroke, vse v korist rdeče internacionalne, rdečega moloha.

Ali naj bi v tistih stiskah pošten in krščanski Slovenec mirno gledal to bogoskranjsko in zločinsko početje? Naj bi pustil, da se uniči narodova imovina, da se slovenski narod uklene v verige rdečega suženjstva, da se iztrebi in podere vse, kar je iskreno slovensko in verno ljudstvo v stoletjih zgradilo, v svojih sreih kot vzore nosilo, za nje živelo in trpelo?

Nikakor ne! Slovenski fant, slovenski mož sta dobro poznala rdeče spletke — zato je bila njiju borba — sveta rač! „Stoletja je obstala, a zdaj, da bi propala.“ poje druga domobranksa pesem. Stozeto stoletja je naš slovenski človek branil vsako ped svoje domovine proti tujcu, proti sovragu, zato je tudi

POTEK PROSLAV

V zvezi naših proslav ob 25-letnici naše tragedije in zdomstva se bomo v nedeljo, 7. junija, ob 16 poklonili pred spomenikom naših junakov, kjer bodo zastopniki vseh organizacij položili venec. Potem bo v dvorani sv. maša, nato program, ki je objavljen v naših časopisih. Prosimo, da vsa mladina zasede v dvorani balkon, mesta v dvorani sami naj bi bila za starejše.

V nedeljo, 14. junija, bo slovesno somaševanje v katedrali, nato bomo v skupinah odšli pred spomenik gral. San Martina. Najbrž bo polaganje venca pred spomenikom, nato mimohod naše mladine, ki se bo s polaganjem nageljnove simbolčno poklonila našim 12 tisočem padlih. Za to priliko se obračamo zlasti na vse, ki imajo narodno noše, da se udeležijo sv. maše in polaganja venca v narodnih nošah.

Mislimo, da je posebno ob 25-letnici udeležba ob tej priliki naša narodna dolžnost.

Rediteljsko službo pri vseh prireditvah so prevzela mladinske organizacije. Glavni in odgovorni reditelj je akademik g. Janez Jelenc.

Reditelji bodo imeli slovenske trake na rokavih.

Prosimo vse rojake, da upoštevajo njihova navodila za čim lepšo izvedbo naših programov.

Narodne noše, katere ne morejo priti same, se bodo lahko preoblekle v Slovenski hiši ob 8.30 odkoder jih bo odpeljal omnibus v katedralo in nazaj.

Zedinjena Slovenija

„Ti uboga revica.“

Šla ji je s prsti skoz lase. Bili so prepoteni. Z robcem ji je brisala čelo. Skoz lepo, mlado kožo so vrele kapljice znoja. Telo v modri halji z rumenimi zvezdicami se je oddihavalo. Bila je brez moči, brez volje, velika lutka.

„Ali ti je boljše, Nataša?“

Samo malo je odprla usta, toliko da je spravila skoz nje besede olajšanja za Silvo. Nato nista več govorili. Silva je sedela na robu zofe in ji božala roke. Zunaj je bila tema že tako gosta, da ni bilo mogoče več videti do podpečnega hriba. V sobi je ležal težak vonj, ki mu Silva ni vedela dati imena, tuda zdelo se ji je, da prihaja od prepotenih Natašinih las.

Šele čez dobro uro se je Nataša dvignila in sedla. Silva je odšla od okna, ki je gledalo na vrt, in ga odprla.

„Če hočeš, Nataša, ti pomagam priti do okna. Tako čist zrak je zunaj, morda ti bo dobro delo.“

Ob Silvini roki je prišla do okna in se naslonila na polico. Od prvega zelenja na vrtu je prihajal svež, pomirjevalni duh zemlje, ki je ležala pod gostimi zvezdami.

„Še to ti moram povedati, kar je rekel Boris, ko so se vrnili,“ je rekla s čudno hladnostjo.

Silva ji je z roko zaprla usta, toda Nataša jo je odrgala in z mirom, ki je dihal grozo, rekla:

„Še nekaj časa je trepetal hudič

zdej zgrabil za puško in v boj! Boril se je in zmagoval v vseh bitkah, ni popustil, ni podlegel!

Božji načrti pa so bili drugačni kot človeški!

Dasi so bili domobranksi vojščaki v borbah nepremagani, so bili končno na krut in nečloveški način izdani. Izdani od tistih, v katere so ves čas borbe zaupali, verjeli v njih zmago in v svobodo, ki bi jo naj oni prinesli svojemu narodu.

Izdani in prevarani so bili poslani v muke in smrt. Raztreseni grobovi po vsej slovenski zemlji nimajo nikogar, ki bi jim prižgal svečo ali pa prinesel rdeč nagelj na grob; rdeč nagelj, znak naše ljubezni do mrtvih junakov!

V zdomstvu se bodo zbrali naši šolski otroci, pohiteli najprej k molitvi za mir in pokoj onih mučeniških duš, ki so pred četr stoletjem padali v kraške jame, nato pa bodo prinesli kot poklon rdeče nageljne — dvanaest tisoč — za toliko junaških domobrancev, katerim danes v domovini nihče ne bo prinesel cvetja na neznane grobove.

Naša mladina, rojena v zdomstvu, se bo spomnila teh nepozabnih pokojnih zmagovalcev — domobrancev — in jim s položitvijo rdečih nageljnove pred spomenikom velikega Argentineca obljubila zvesto stopati po poti, ki so jo oni začeli, dokler ne bo naša domovina rešena suženjskih verig, dokler ne bo svobodna!

K. K.

PROGRAM OBISKA PISATELJA MAUSERJA V ARGENTINI

Petek, 5. junija: Ob 8.50 sprejem na Ezeizi. Ob 18 sprejem v Slovenski vasi v Lanusu.

Sobota, 6. junija: Obisk šolskih tečajev po vrstnem redu: San Justo, Pristava v Castelarju, San Martin, Ramos Mejia; zvečer ob 20 v Slovenski hiši prosvetni večer: misli ob 25 letnici, ki ga prirejšo ZS, SKAD, SDO in SFZ.

Nedelja, 7. junija: Slavnostni govor na spominski proslavi.

Četrtek, 11. junija: Ob 17 zveza žena in mater; ob 20 slavnostna seja Zedinjene Slovenije.

Sobota, 13. junija: Popoldne obisk slovenske gimnazije; zvečer: sprejem na Pristavi.

Nedelja, 14. junija: Sveta maša v katedrali in polaganje venca. Istega dne odhod ob 3 popoldne v Mendoza, kjer ostane do 16. zvečer.

Sreda, 17. junija: Slovenska kulturna akcija.

Petek, 19. junija: Poslovilna večerja v Našem domu v San Justu.

Sobota, 20. junija: Sprejem v Berazateguiju ob 16; ob 19 v San Martinu.

Nedelja, 21. junija: Dopoldne na družinski nedelji v Ramos Mejia; popoldne na otroški Alojzijevi proslavi v Slovenski hiši.

Ponedeljek, 22. junija: Odhod v USA.

Vsak teden ena

NA BREGU

Simon Gregorčič

*Na bregu stojim in v morje strmim;
pod mano srdito valovje
rohni ob kamnito bregovje;
do neba praši se megljeni dim,
v obraz mi brizgajo pene
od skalne stene;
a stena skalna
ostane stalna,
in jaz se na robu ne ganem,
viharju kljubujem, ostanem!
Ko v steno valovje, usode vihar
ob mé se zaganja;
a duh se ponosni ne uklanja:
ti streti me moreš, potreti nikdar,
usode sovražne besneči vihar!*

DARUJMO! DOBERODELNOST OB PROSLAVAH

Ob letošnjih proslavah se bomo spominjali njih, ki so vse svoje mlade moči in svoje življenje darovali na oltar domovine. A le zunanji izraz bi ostal brez moči, če se mu ne bi pridružilo notranje vzdušje. Zlasti pa molitve in dobra dela. Z molitvijo pomagali njihovim dušam, v kolikor so te pomoči še potrebne. Z dobrimi deli pa, ki so izraz krščanske ljubezni, bomo pomagali svojim bratom in s tem dali spominu na mrve poseben značaj.

Po zgledu prejšnjih let, bodo tudi letošnje nabirke ob spominskem dnevu imele namen za sv. maše in za pomoči potrebne rojake. Darujmo!

Splošna nabirka bo v nedeljo, 7. junija, med sv. mašo na spominski proslavi v Slovenski hiši. Ostale nabirke pa deloma pred cerkvami, deloma v cerkvah v tem redu:

Sreda (pri sv. uri), 3. junija: Berazategui.

Četrtek (pri sv. uri), 4. junija: Carapachay.

Nedelja, 7. junija: San Martin in San Justo (pred cerkvijo), Castelar, Ramos Mejia, Slovenska vas.

Za razumevanje: Bog plačaj!

POPRAVEK

V prejšnji številki je korektor zagrešil napako v poročilu o srebrni maši g. Jožeta Guština. Ko opisuje mašo, se mora pravilno glasiti, da je somaševalo 12 argentinskih in 8 slovenskih (ne pa 3) duhovnikov. Prosimo bravce, da napako popravijo.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

1. junija 1950. — št. 22.

OB SPOMINU NA ZLOČIN

„...Kadar govorimo o zločinu, se nam zastavi kar samo vprašanje: kdo je zločina kriv?“

Prvo krivdo nosijo zahodni zavezniški. Bili so večkrat in od najmerodajnejših strani poučeni, da slovenska protikomunistična vojska nima nič skupnega s kolaboracionizmom, ampak je le popolnoma naraven odpor naroda proti komunističnim zverstvom, samoobramba naroda proti odvrtni komunistični tiraniji, ki je zlorabila dobo sovražne okupacije za to, da je zanesila v Slovenijo državljansko vojno, ki ji je dala lažno ime boja proti okupatorju...

Drugi in glavni zločinec je pa komunizem. Naši fantje so ga poznali. Kot verni kristjani so poslali glas Cerkev, ki je komunizem obsodila, kot inteligentni ljudje so lahko pri sosedih in v lastni deželi videli, kakšen je komunizem v resnici, kot sinovi svojega naroda so se odločili boriti se z vsemi močmi, da rešijo Slovenijo zla, ki je grozilo. Niso se borili proti Dakiju, Kidriču ali Kardelju, ampak proti lažni in zločinski ideji za zmago pravice in svobode... Komunizem je dobro vedel, da je vsak protikomunistični borec prekaljen ne le v boju z orožjem, ampak tudi načelno. Totalitarni komunistični režim, ki ob vsaki priliki proglašala demokratska načela, ne trpi v svoji bližini človeka, ki po svoje misli in ki mu je prava demokracija živa potreba. Zato naši borci niso smeli pred sodišče, kjer bi prišla resnica na dan. Zato komunistični krvniki še danes ne upajo si povedati, kaj so storili. Molk zločince!

Častni predsednik naših proslav v juniju je general Bartolomé Ernesto Gallo

Slovenska hiša

25-LETNICA

7. junija ob 16

PRAZNIK JUNAKOV

PRED SPOMENIKOM: Polaganje venca po zastopnikih domov in organizacij pred spomenikom junakov.

Pojejo združeni moški zbori.

V DVORANI: Spominska maša z nagovorom msgr. Antona Oreharja — pojejo združeni pevski zbori pod vodstvom g. Jožeta Omahna

NA ODRU: ● BESEDA pisatelja KARLA MAUSERJA
● KRI IN KAMEN — Pričevanja za junij

Odrska suita na besedo Franceta Papeža in Alojza Rebule
Zamisel in režija Nikolaj Jeločnik

Gledališki odsek SKA in Slovensko gledališče v Buenos Airesu.

ZEDINJENA SLOVENIJA

SLOVENC I V A R G E N T I N I

Telovska procesija v Don Boscu
Vsakoletna procesija sv. Rešnjega Telesa v Buenos Airesu, je bila tudi letos v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia. Lepo število rojakov se je zbralo ter napolnilo obširno cerkev. Najprej je bila sv. maša, katero je daroval direktor msgr. Orehar, ob somaševanju gg. Cirila Zajca, Matije Lamovška, dr. Alojzija Starca in Jožeta Škrbca. Med mašo je imel msgr. Orehar tudi nagovor na vernike. K obhajilni mizi je pristopilo izredno število rojakov.

Po sv. daritvi se je po zavodskem vrtu razvila procesija. Ob oltarjih, ki so jih pripravili Slovenci iz Carapachaya in San Martina, Castelarja, San Justa in Ramos Mejie, so peli evangelije gg. Jurij Rode, župnik Matija Lamovšek, župnik Gregor Mali in Ciril Zajc. Najsvetejše je nosil g. msgr. Orehar. Med procesijo je bila tudi skupna molitev rožnega venca in petje, ki ga je po zvočniku vodil g. Jože Škerbec. V procesiji je bilo tudi lepo število narodnih noš in izredno veliko ministrantov. Tako med mašo kot pri procesiji je pel pevski zbor Gallus pod vodstvom g. Valentina Selana.

ZVEZA SLOVENSKE MATE IN ŽENA V SVOJEM PRVEM LETU

Zveza slovenskih mater in žena, katere pripravljani odbor je deloval že poldrugo leto prej, se je formalno ustanovila na ustanovnem občnem zboru dne 5. junija 1969.

Delovanje Zveze se je usmerjalo v preteklem letu predvsem na dobrodelno in kulturno področje.

Pod vodstvom kulturnega odseka, ki je imel letos 14 sej, je bilo v tem času devet rednih mesečnih sestankov s predavanji o problemih, ki zanimajo slovenski ženski svet. Poleg predavanj je bil tudi razgovor z misijonarko č. s. Ksaverijo Pirce.

Zveza je sodelovala pri proslavah narodnega praznika 29. oktobra s tem, da je pripravila slovenske znake za vse učence slovenskih ljudskih šol in srednjošolskega tečaja. Pri proslavi 20-letnice slovenskega šolstva v Argentini pa je pomagala s pripravo zakuske udeležencem.

Ustanovil se je v okviru Zveze ženski pevski zbor, ki je prvič nastopil pri letni božični prireditvi v Našem domu v San Justu.

Ob vsakem rojstvu v slovenski družini v Argentini pošlje Zveza materične čestitke z odtisom originalnega lino-reza, ki predstavlja materinstvo. Lino-rez je poklonil Zvezi akademski kipar France Gorše.

V rednem programu Zveze je letna sv. maša za vse slovenske matere in žene na zadnjo nedeljo v maju v kapeli Slovenske hiše.

Dobrodelni odsek je imel minulo poslovnost leto osem sej. Zavzemal se je za 28 resnih primerov bolnikov in drugače potrebnih. Članice odbora so posvečale skrb tudi vsem drugim primerom, ki so bili odboru javljeni, ter pri tem darovale mnoge ure svojega prostega časa. Pomoči in opore je bila deležna tudi slovenska pavna delavka in publicistka dr. Julija Payman v boleznih in ob smrti.

Članice Zveze so poskrbele tudi za njeno zupščino, katere največja vrednost predstavlja bogata knjižnica, ki jo je v svojo centralno knjižnico sprejelo društvo Zedinjena Slovenija.

Denarnih darov je Zveza prejela v skupnem znesku 347.000 pesov, razdelila med potrebne 251.000 pesov, razen tega pa tudi mnogo paketov z obleko, posteljino, živežem in zdravili.

Delovanje Zveze je v naši skupnosti potrebno in koristno. Da bo mogla Zveza še bolj koristiti, pa naj bi se čim več žena in mater včlanilo in v njej delovalo.

SAN MARTIN

Mladinski dan v San Martinu

Sanmartinska dekleta, združena v krožku SDO, so na argentinski državni praznik, 25. junija, pripravila Mladinski dan s celodnevni spoznavni. Vsa prireditve je zelo dobro uspela in so pokazala dekleta veliko organizacijsko sposobnost.

Že v zgodnjih dopoldanskih urah so se vršile v dvorani tekme v odbojki med članicami v Vel. Buenos Airesu.

Ob 11 je v dvorani daroval sv. mašo sanmartinski dušni pastir č. Jure Rode in je v svojem nagovoru po evangeliju navduševal številno prisotno mladino za dravo mladinske udejstvovanje na vseh področjih — v športu, kulturi, znanosti itd.

Po skupnem kosilu so se tekme v odbojki nadaljevale. Končni zmagovalci je bil krožek iz San Martina, ki je prejel lep pokal.

Popoldne so dekleta pripravila kulturni program, ki je obsegal več točk. Predsednica krožka gđ. Gabrijela Leber je v svojem lepem pozdravnem nagovoru spomnila mladino na to, da poteka sedaj 25 let, odkar so naši starši zapustili domovino. Povedala je tudi, zakaj so naši starši morali zapustiti domovino in kakšna usoda je doletela naše vrnjene borce — naše očete in brate. Sklenila je svoj nagovor s pozivom: „Na nas mladih je, da prevzamemo njihovo dediščino in nadaljujemo njihovo delo.“

Nato je spregovorila še zvezna predsednica gđ. Marija Zorec ter je v klenih besedah orisala mladinske ideale in spodbujala mladino k delu. Dekliški kvartet je zapel tri pesmi in žel veliko odobravanje. Gđ. Ana Marija Klanišček je za mladenke pripravila živahno in veselo točko „modno revijo“. Naraščaj na je pod vodstvom gđ. Nine Pristovnikove pokazal, kako se v šoli učijo igra in rajanja. Sklepnna točka je bil izvrstni „prizor v petem razredu gimnazije“. Profesorico je predstavljala gđ. Ana Marija Remic.

Po tem kulturnem programu so dekleta s pomočjo sanmartinskih fantov pripravila dvorano za družabno prireditev, ki je ob sodelovanju orkestra Planika prav lepo uspela.

Sestanek Lige Žena-Mati je bil v četrtek, 21. maja, v domu. Udeležilo se ga je lepo število sanmartinskih žena ter štiri zastopnice Zveze slovenskih mater in žena. Na sestanku je imel predavanje dr. Tine Debeljak „Kaj naj družina bere“. — Prihodnji sestanek bo 18. junija ob 18.15 s predavanjem prof. Majena „Zaskrbljenost povprečnega sodobnega človeka“. Ta sestanek bo tudi posvečen spominu vetrinskih žrtev.

Zahvala. Odbor krožka SDO v San Martinu se iskreno zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izredno uspelem Mladinskem dnevu v San Martinu.

SAN JUSTO

Dne 25. maja je pripravila Zveza mater in žena iz San Justa predavanje o doraščajoči mladini. G. dr. Stare nam je zelo nazorno prikazal posamezne dobe pri mladini in z njenimi problemi. Zanimanje za mladinska vprašanja je pa pokazala debata, v katero so poslele skoraj vse navzoče gospe. Iz glavne Zveze mater in žena naz je obiskala ga Dobovškova. Dala nam je lepe materinske nasvete in nam želela mnogo uspeha. Pri volitvah so bile izvoljene v odbor sledeče gospe: Groznik, Jerob, Lipušček, Zakrajšek Marica, Zakrajšek Anica, Bras, Prelejš in Trpin. Odbor si je izbral kot glavno in prvo nalogo: reševanje mladinskih problemov. Zavedamo se, da bo dobro vzgojena mladina tudi bodočnost Našega doma.

SDO in SFZ organizirata obisk v Mendoza od 18. do 22. junija. Prijave odborom do 14. junija.

ZEDINJENA SLOVENIJA

1. prosvetni večer v Slov. hiši 6. jun. ob 20

MISLI OB 25-LETNICI

Predava pisatelj Karel Mauser

Sodelujejo SKAD, SFZ in SDO

Predavanje je namenjeno predvsem naši mladini, zato lepo vabljeni!

SLOVENSKA HRANILNICA Z. Z. O. Z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejia

T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. — Informacije v združni pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas.

Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico

OBVESTILA

SOBOTA, 6. junija 1970:

Na Pristavi bo ob 16 sestanek mladine do 15. leta. Na sporedu tudi lepi filmi.

SKAD vabi člane in prijatelje na razgovor s pisateljem g. K. Mauserjem ob 8 zvečer na Ramón Falconu.

NEDELJA, 7. junija 1970:

V Slovenski hiši spominska proslava ob 16.

V Našem domu ima g. dr. Berce po maši predavanje za fante in može, ki ima naslov: Čuvajmo naše zdravje. K predavanju vabi Ženski odsek Našega doma.

V Slomškovem domu takoj po cv. maši imamo fantje naraščajniki svoj sestanek.

SREDA, 10. junija 1970:

V Slov. hiši seja voditelj telesne vzgoje ob pol devetih. Na razpolago bodo skripta lahkotletskega tečaja.

ČETRTEK, 11. junija 1970:

V Slovenski hiši ob 16.30 razgovor s pisateljem Karlom Mauserjem. Vabi Zveza slovenskih mater in žena.

ČETRTEK, 18. junija:

V Slovenskem domu v San Martinu bo imela Liga Žena Mati svoj redni sestanek ob 18.15 s predavanjem g. prof. Majena „Zaskrbljenost povprečnega sodobnega človeka“.

SOBOTA, 20. junija:

V San Martinu v domu ob 18 spominska proslava z govorom pisatelja g. Karla Mauserja.

NEDELJA, 21. junija 1970:

Dan očetov pripravljajo članice SDO v San Martinu za vse očete po sv. maši v domu s skromno pogostitvijo. Vabljeni vsi očeti iz sanmartinskega okoliša.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stane

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Correos Argentin Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 996.221	

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1970: za Argentino \$ 2.900.— Pri pošiljanje po pošti \$ 8.000.—; ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 16 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficas Vilko S.R.L., Estación Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7210

DRUŠTVENI OGLASNIK

Zedinjena Slovenija priredi skupaj z SDO, SFZ in SKAD prosvetni večer v mali dvorani Slovenske hiše v soboto, 6. junija, ob 20. Predavatelj g. pisatelj Mauser. Tema: Misli ob 25-letnici.

Izvršni emigrantski odbor, ki ga sestavljajo Slovenci, Bolgari, Poljaki, Belorusi in Ukrajinci, je poslal obširno pismo ministru za socialno skrbstvo, kjer pojasnjuje naše stališče do novega pokojninskega zakona.

Mladinski odsek Zedinjene Slovenije bo v mesecu avgustu organiziral tečaj za vodstvo organizacij, ki ga bo vodil g. Milan Magister. Prosimo vse, ki so za to zanimajo, naj se javijo v društveni pisarni.

Za dobro voljo

OD DOMA

Med ateisti so svetniki z večmilijskim sijajem.

Nekateri se pritožujejo, da pojemo preveč belega kruha. Meni pa se zdi, da nam nekateri — odžro preveč belega kruha.

So politiki, ki v teoriji prisegajo na Karla Marxa, v praksi pa se ravna po Karlu Maju.

Obisk pisatelja

g. Karla Mauserja na Pristavi

v soboto, 13. junija ob 8 zvečer

Vljudno vabljeni vsi člani, sosede in prijatelji

Društvo Slovenska pristava

Dr. FRANC KNAVS ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Ate. Brown 100
T. E. 105 ali 516

V petek in soboto od 9—13

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, of. 2
T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Urduje od 17.30 do 19.30 ure.
Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, p. 5, of. 10
T. E. 47-4852

SLOVENC I!

SLOVENKE!

14. junija ob 10 mogočno in enotno pokažimo svobodnemu argentinskemu narodu, kaj je naš narod pretrpel zaradi komunizma pred 25. leti s tem, da se udeležimo vsi sv. maše v katedrali, ki jo bo s slovenskimi duhovniki daroval kard. Caggiano in ob 11.30 polaganja venca pred spomenikom osvoboditelja generala San Martina.

Vse narodne noše iskreno vabljen!

Udeležba je naša častna dolžnost.

ZEDINJENA SLOVENIJA